

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11Csp/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205923
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5617205923.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobkyne Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej Y. G., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. Y. XXX, pre zaplatenie 6 125,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 02. 08. 2017 sa pôvodná žalobkyňa, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 6 125,80 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 30. 10. 2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou uzatvorila dňa 28. 11. 2013 Zmluvu o pôžičke č. 5020353, na základe ktorej jej poskytla pôžičku vo výške 6 254,03 eura. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splácať pravidelnými 60 mesačnými splátkami po 195,05 eura, pričom ku dňu podania žaloby zaplatila sumu 1 686,81 eura. Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobkyňa ju dňa 30. 08. 2014 listom vyzvala k úhrade dlžných splátok s poučením o možnosti vyhlásenia splatnosti úveru, k čomu žalobkyňa pristúpila 19. 10. 2014. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná zaplatiť celkovo 7 759,42 eura a vzhľadom k tomu, že zaplatila len časť pohľadávky vo výške 1 686,81 eura, žalobkyňa si uplatnila rozdiel vo výške 6 125,80 eura spolu s nákladmi na vymáhanie vo výške 53,19 eura.

2. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 09. 01. 2018, sp. zn. 11Csp/118/2017, súd pripustil, aby na miesto pôvodnej žalobkyne do konania vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že zo strany žalobkyne nedošlo k reálnemu odovzdaniu žiadnych finančných prostriedkov, ale žalobkyňa len sčítala predchádzajúce neuhradené záväzky a umožnila ich splácať mesačnými splátkami po 195,05 eura. Poukázala na to, že pre vznik zmluvy o pôžičke je nevyhnutné, by došlo ku skutočnému odovzdaniu príslušnej sumy, lebo táto zmluva je tzv. reálnym kontraktom. Keďže k reálnemu odovzdaniu peňazí nedošlo, zmluva o pôžičke je neplatná. Poukázala na to, že žalobkyňa musí preukázať existenciu záväzkov z refinancovaných úverov a to najmä s poukazom na to, či jednotlivé neuhradené pohľadávky zo zmlúv nie sú premlčané. Zdôraznila, že zo zmluvy o pôžičke ako aj všeobecných obchodných podmienok nevyplýva dojednanie o možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná zároveň tvrdila, že zmluva o pôžičke neobsahuje obligatórne náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to druh spotrebiteľského úveru, adresu predávajúceho, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s tým, že ročná úroková sadzba vo výške 32

% je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podstatne prevyšuje priemernú úrokovú mieru z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny v mesiaci november 2013 vo výške 11,27 %.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že predmetná úverová zmluva sa stala novým záväzkom, práve od ktorého si uplatňuje svoj nárok. Išlo o tzv. konsolidačnú pôžičku, keďže finančné prostriedky neboli vyplácané priamo k rukám žalovanej, ale boli použité na splatenie jej predchádzajúcich záväzkov. Žalovaná svojim správaním, čiastočným splácaním dlhu, preukazuje, že vstúpila do zmluvného vzťahu so žalobkyňou a je si vedomá svojho záväzku. Žalobkyňa poukázala na to, že v zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. V nadväznosti na námietku žalovanej ohľadne výšky ročnej úrokovej sadzby má žalobkyňa za to, že dojednaná ročná úroková sadzba podstatne neprevyšuje úrokové sadzby bánk v rozhodnom období. Je potrebné zohľadniť jednak výšku pôžičky, jej zabezpečenie ako aj obdobie, na ktoré sa peňažné prostriedky poskytujú.

5. Žalovaná v duplike tvrdila, že vzhľadom na absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 03. 2017, sp. zn. 21Co/104/2016, podľa ktorého záver Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 je neaplikovateľný, nakoľko v obdobných prípadoch ide o vnútroštátne právo a zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec smernice, lebo zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná zároveň namietala, že žalobkyňa nepreukázala pri podpise zmluvy o pôžičke výšku neuhradených záväzkov a súlad výšky dlhu so zákonom pri predchádzajúcich zmluvách o pôžičke.

6. Súd vo veci najprv rozhodol rozsudkom zo dňa 13. 02. 2018, sp. zn. 11Csp/118/2017, proti ktorému podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 20. 09. 2018, sp. zn. 9Co/117/2018 tak, že rozsudok vo výroku, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 6 030,42 eura s príslušenstvom, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd skonštatoval, že žalovaná mohla vzniesť námietku premičania aj v odvolacom konaní a vo veci je v nadväznosti na to potrebné doplniť dokazovanie.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal aj v neprítomnosti strán sporu, ktoré svoju neprítomnosť včas ospravedlnili.

8. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523101-110'&ucin-kdni='30.12.9999'>). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

9. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523565'&ucin-kdni='30.12.9999'>), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že uzatvorili zmluvu o pôžičke formou refinančného úveru, z ktorej obsahu bezpochyby vyplýva prejav vôle dlžníka a veriteľa smerujúci k zániku dlhu dlžníka z pôvodnej úverovej zmluvy a jeho nahradeniu dlhom novým, čo predstavuje dohodu o nahradení záväzku podľa ustanovenia § 570 Občianskeho zákonníka. Nebolo sporné ani to, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti zo zmluvy, v dôsledku čoho ju žalobkyňa upomienkou zo dňa 30. 08. 2014 vyzvala k úhrade nedoplatku v splátkach vo výške 829,42 eura s tým, že ju upozornila na možnosť zosplatenia úveru ak do 05. 10. 2014 neuhradí splátku splatnú v mesiaci jún 2014. Žalobkyňa zosplatiť úver ku dňu 29. 10. 2014, pričom celkový dlh žalovanej predstavuje 6 782,67 eura.

12. Strany sporu sa zmluve o pôžičke dohodli, že žalovaná zaplatí dlžnú sumu v šesťdesiatich mesačných splátkach, do mesiaca november 2018, pričom z bodu 6. Všeobecných obchodných

podmienok nazvaných „Podmienky splácania“ vyplýva, že ak v zmluve nie je uvedené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Z predložených listinných dôkazov ako aj z vyjadrenia žalobkyne zo dňa 06. 12. 2018 (č. I. 119) je zrejmé, že žalobkyňa pristúpila k zosplatneniu v súvislosti s omeškaním úhrady splátky splatnej dňa 20. 06. 2014. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka tak začala plynúť premlčacia doba najneskôr od dňa zročnosti tejto nesplnenej splátky. Žaloba bola súdu doručená dňa 02. 08. 2017, teda po uplynutí zákonnej trojročnej premlčacej doby. Žalovaná tak v odvolacom konaní vzniesla námietku premlčania dôvodne a preto súd žalobu zamietol.

13. Pokiaľ ide o právny názor žalobkyne, súd sa stotožňuje s tým, že ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby ako aj s tým, že obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka nemá vplyv na beh premlčacej doby. Začatie plynutia premlčacej doby je v danom prípade zákonom stanovené odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, t. j. v prejednávanej veci od 20. 06. 2014.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovanej, ktorej žiadne trovy nevznikli, tento nárok nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.